

Nad obzorem právě svítá,
na stole nedopitá vína.
O které už asi nikdo nestojí.

Oči tvé spánek zmáhá.
Už i kapela dohrála.
Jen kdosi hraje smutný solo bluesový.

Ráno bude stejně šedý,
jak bylo naposledy.
Jako včera, jako zítra, jako dnes.

Tak se do svého světa vracíš,
do snu, kterému věříš.
Kam utíkáš, když nemůžeš bolest nést.

R:
Ve tvém světě není klam, není bolest, závist, žal.
Není důvod, proč by někdo války ved.
Všechny věci mají svůj řád, nikdo nemusí nikomu lhát.
Sněhově bílej je tvůj vysněnej svět.
Žádněj svár a žádná zášť, pár kámošů, co dobře znáš.
Nikdo nic nepředstírá všichni se znaj.
Holky krásný, jak jarní květ, o tom nejde dlouho vyprávět.
A nesmrdí tu tráva, přesto je tu ráj.

Náhle se tvůj spánek trhá a čísi ruka tvrdá tě bez milosti vrací
í na tvrdou zem. Zas stejná šed' a marnost žití. I to slunce něj
ak míň svítí.Chce se řvát: Vraťte mne zpátky, já nepatřím sem.

Každýmu vyprávěl's o té zemi a slyšel smích a kruté klení. Pak
veze tě vůz, co modrou záři má. Teď máš služebnictvo v bílých p
láštích a jediný, co je zvláštní. Proč tvůj pokoj má okna mřížo
vá?

R:
Ve tvém světě není klam, není bolest, závist, žal.
Není důvod, proč by někdo války ved.
Všechny věci mají svůj řád, nikdo nemusí nikomu lhát.
Sněhově bílej je tvůj vysněnej svět.
Žádněj svár a žádná zášť, pár kámošů, co dobře znáš.
Nikdo nic nepředstírá všichni se znaj.
Holky krásný, jak jarní květ, o tom nejde dlouho vyprávět.
A nesmrdí tu tráva, přesto je tu ráj.